

Soojal lumevaesel talvel võib lumekupp puhkeda juba veebruaris.

Paljundamiseks võib puhmikuid ettevaatlikult pärast õitsemist jagada. Kaukaasia lumeroosi sordiseriad võib ka külvata, nad annavad enamasti sordiomaseid järglasi, aga võivad külvajat ka meeldivalt üllatada.

Lumekupu õiepäikesed

Varaseim sibullill on pikaealise mugulaga 10 cm kõrgune talvine lumekupp (*Eranthis hyemalis*), keda sageli arvatakse ekslikult püsikute hulka.

Tavaliselt puhkevad tema kuni 4cm läbimõõduga õied märtsis-aprillis, kuid soojematel ja lumevaesematel talvedel võib tema päikesena säravaid kollaseid õisi imetleda isegi juba veebruari alguses.

Lumekupp eelistab kasvada tavalises aiamullas päikesepaistelises kohas, mis kevadel kiiresti lumest vabaneb. Kohta, kuhu talvel kogunevad hanged või kust lumi sulab hilja, pole teda mõtet istutada, seal saame teda imetleda vast alles jaanipäeval. Poolvari või varjukoht pole samuti lumekupu jaoks. Õhtul ja sombuse ilmaga lumekupp oma õisi ei ava.

Ilusad helerohelised, vaid 2 cm kõrgused lõhislehed kuivavad suve alguseks, seetõttu võiks lumekupu istutada kõrgemakasvuliste püsikute vahele, kelle lehed hiljem varjavad tekkinud tühikud.

Lumekupule on iseloomulik üks huvitav nähtus, mida ma pole kohanud mitte ühegi teise sibullille juures: nad armastavad kasvada tihedate kolooniatena. Kui neid tippida mulda hõredalt, üksteisest üsna kaugele, kipuvad nad kiratsema ega paljune nii kiiresti kui üksteise kõrvale paigutatud mugulsi-bulad.

Liik paljuneb hästi isekülviga, tema paari sorti paljundatakse türtarmugulatega.

Kaukaasia lumeroos 'Double Pink'.

ELLE AHSE

Vinava lumeroosi roheliste õitega puhmik on vägagi pilkupüüdev.